

landes indflydelse. Derfor vil vi naturligvis ikke lade os trække med og underskrive en sådan blankocheck.

På tilsvarende måde gælder det, at forbeholdene jo heller ikke er nævnt i dagsordenen, og hvorfor er de ikke nævnt? Jeg har været inde på det, men jeg bliver nødt til at gentage det til ære for hr. Steen Gade:

Venstre har krævet, at disse forbehold ikke må stå i dagsordenen, og derfor står de ikke i dagsordenen. SF havde ønsket, at de stod i dagsordenen; men det er ikke SF, der trækker den tungeste del af dette læs, det er Venstre. Det er Venstre, der har skrevet dette dagsordensforslag for regeringen; det er min påstand.

Derfor er forbeholdene ikke nævnt i dagsordenen, og derfor vil vi naturligvis heller ikke støtte den. Hvis dagsordenen havde været udformet sådan, at den tog hensyn til unionsmodstandernes synspunkt, ville vi gerne have drøftet den med regeringen. Men regeringen fik vores udkast og rettede ingen henvendelse til os.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg synes, Enhedslistens argumentation i forbindelse med spørgsmålet om at sikre Østeuropas optagelse i EU er lidt fedtet. Det er jo årtiets projekt, og det er en historisk forpligtelse, vi har. Det er vores sikkerhed, det handler om, og hvis vi ikke gør det, får vi utrolige problemer, og vi får også svært ved at se vore børnebørn i øjnene. Det var det ene.

Det andet, som jeg forstår vi skal diskutere, er spørgsmålet om, hvem der har skrevet dagsordensforslaget. Det tror jeg ikke jeg vil komme ind på detaljerne i, men jeg vil sige, at SF har været helt tilfreds med dagsordenen, således som den er formuleret, både med hensyn til det, der står om Østeuropa, og med hensyn til, at undtagelserne jo er nævnt. Der står jo: »Folketinget opfordrer regeringen til i efteråret 1995 på grundlag af Maastricht-Traktaten og Edinburgh-Afgørelsen at optage forhandlinger med Folketingets partier«.

Vi syntes, det var vigtigt at få understreget Edinburgh-Afgørelsen i denne dagsorden, for sidst vi havde en Europadebat, kom vi altså sådan afsted, at der ikke kunne vedtages formuleringer, der understregede Edinburgh-Afgørelsen. Så den formulering er vi også tilfredse med. Der er altså ingen problemer med teksten fra SF's side – tværtimod. Og jeg har sagt, hvad

grunden er: Den er selskabet – og den måde, Venstres formand fører Europadebat på i Danmark.

Til fru Elisabeth Arnolds spørgsmål om, hvorfor jeg kan støtte en invitation til JuniBevægelsen og Folkebevægelsen til forhandlinger om det danske memorandum, vil jeg sige, at det kan jeg ud fra den lidt ydmyge tilgang, at der var mange mennesker, der stemte på JuniBevægelsen og Folkebevægelsen ved Europaparlamentsvalget. Derfor mener jeg, at vi i Europaudvalget stille og roligt skulle tage en diskussion om at tage nogle møder med dem undervejs, sådan at de også bliver inddraget i drøftelserne.

Jeg ved da godt – og jeg vil heller ikke anfægte det – at hvis der skal gives et mandat, så foregår det i Markedsudvalget, og at der er faste retningslinjer for det, og jeg tror heller ikke, at Enhedslisten og Fremskridtspartiet havde forestillet sig, at vi skulle lave forretningsordenen om, fordi vi vedtager dette dagsordensforslag.

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Det skal være en kort bemærkning i anledning af hr. Keld Albrechtsens korte bemærkning:

Jeg forstår nu, at Enhedslisten vil være klar til at støtte EU's udvidelse med de central- og østeuropæiske lande under den forudsætning, at de nuværende små EU-landes indflydelse kan bevares intakt. Det synes jeg er en glædelig tilkendegivelse. Den eneste begrundelse, der blev fremlagt for ikke at ville støtte udvidelsen, var jo, at den ville gå ud over de små lande, og det mener jeg ikke den skal gøre.

Jeg vil erindre om, at der i det nationale kompromis, som har været nævnt adskillige gange i dagens løb, ganske klart og tydeligt står, at balancen mellem store og små lande skal fastholdes. Jeg kan altså glæde mig over, at Enhedslisten hermed har tilkendegivet, at den vil støtte udvidelsen med Central- og Østeuropa. Så mangler jeg blot svar på, hvorfor den så ikke vil støtte den dagsorden, der er foreslået af os.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det spørgsmål, som hr. Ove Fich stiller om, hvorfor vi ikke vil støtte dagsordenen, kan jeg besvare meget enkelt, og nu drejer det sig altså alene om indholdet af dagsordenen og ikke om, hvem der skal med i forhandlingerne: